

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/109/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014598
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119014598.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. júna 2021 prejednal odvolanie obžalovanej

R. I.,

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom U. K., t. č. bytom K., M. č. XX, na verejnom zasadnutí neprítomnej, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/38/2019 zo dňa 03.07.2020 a takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaná R. I. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanej určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Výroky o vine a o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bola obžalovaná R. I. uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., pretože dňa 25.01.2019 v čase o 12.51 hodine v obchodnom dome Billa na O. U. F. v Y. nad X. zo zadnej strany pristúpila ku M. X., ktorá mala cez ľavé predlaktie prevesenú kabelku a z tejto kabelky jej odcudzila čiernu koženú peňaženku značky Guess s finančnou hotovosťou 100,- Eur, následne si peňaženku vložila do vrečka svojej bundy a z miesta činu odišla, čím poškodenej M. X. spôsobila krádežou peňaženky a finančnej hotovosti škodu vo výške 150,- Eur.

Bola za to odsúdená podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 a § 43 Tr. zák. k ďalšiemu trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa

§ 287 ods. 1 Tr. por. jej bola uložená aj povinnosť uhradiť poškodenej M. škodu vo výške 150,- Eur do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože voči nemu podala v zákonnej lehote obžalovaná odvolanie. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedla, že vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní nepreukázalo, že by mala spáchať stíhaný skutok. Z obrazovo-zvukového záznamu nebolo možné objektívne identifikovať páchatelku skutku, ktorá odcudžila peňaženku poškodenej, a to s poukazom na oblečenie, ktoré zakrývalo časti tela, a aj k dobe záberu, z ktorého nie je možné ustáliť jej spôsob držania tela, chôdzu a anatomickú stavbu. Záver súdu prvého stupňa o jej vine je len hypotetický. Súd prvého stupňa navyše vyhodnotil jej obranu ako účelovú s poukazom na príbuzenský pomer k svedkyňiam I. I. a U. I. bez toho, aby vykonal ďalšie ňou navrhnuté dôkazy. Označila totiž osoby, ktoré videla na obrazovo-zvukovom zázname. Záver súdu prvého stupňa o identite osôb páchatel'ov v prejednávanej veci a v ďalších dvoch jej trestných veciach je neakceptovateľný. Medzi skutkami ubehlo obdobie 4 rokov, došlo aj k zmene jej zdravotného stavu, a len skutočnosť, že malo ísť o podobný spôsob spáchania trestného činu nemôže viesť k záveru o jej trestnej zodpovednosti. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 321 Tr. por. a aby sám rozhodol o jej oslobodení spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por.

K odvolaniu obžalovanej sa písomne vyjadrila i poškodenej. Uviedla, že rozhodnutie ponecháva na úvahe odvolacieho súdu.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trenčíne predložený dňa 22.10.2020, avšak aj pre opakované ospravedlnenia obžalovanej či jej obhajcu mohlo byť verejné zasadnutie o odvolaní obžalovanej vykonané až dňa 07.06.2021.

Verejné zasadnutie o odvolaní bolo vykonané v neprítomnosti obžalovanej, ktorá výslovne písomne požiadala, aby sa toto vykonalo v jej neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovanej navrhol vypočuť ako svedka R. Y.. Zároveň zotrval na návrhu konečného rozhodnutia uvedeného v písomných dôvodoch odvolania obžalovanej. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné len v prípade výroku o treste.

*** K procesnému postupu ***

K vytýkaným procesným chybám v odvolaní obžalovanej v prvom rade uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Nie je porušením práva obžalovaného na spravodlivý súdny proces, ak súd na hlavnom pojednávaní nevykoná všetky ním navrhované dôkazy. V prejednanom prípade sa odvolací súd stotožnil s riadne odôvodneným rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý odmietol návrh obžalovanej na vypočutie R. Y. ako svedka na hlavnom pojednávaní.

Odvolací súd ďalej dodáva, že vykonanie tohto obžalovanou navrhovaného dôkazu by bolo aj nadbytočné vzhľadom k nižšie konštatovanému záveru o dostatku zákonným spôsobom získaných a na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov pre meritórne rozhodnutie o vine obžalovanej. Z týchto dôvodov i odvolací súd zamietol návrh obžalovanej na doplnenie dokazovania.

Pokiaľ ešte ide o „ďalší“ procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, tak odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K výroku o vine ***

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal s obranou obžalovanej a napadnutý rozsudok je v časti výroku o vine správny a zákonný, pretože vykonané dôkazy sú vo vzájomnej zhode a svedčia o vine obžalovanej bez najmenších pochybností. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, ktoré

následne správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. tak, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, a že ho spáchala obžalovaná. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa tiež náležitým spôsobom a presvedčivo odôvodnil. S jeho úvahami sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje, a považuje ich za správne.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní oboznámil obrazovo-zvukové záznamy z prejednávanej veci zo dňa 25.01.2019, ako aj obrazovo-zvukové záznamy nachádzajúce sa v trestných spisoch Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 2T/8/2015 a Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 3T/68/2015. Boli oboznámené aj písomné správy zamerané na spôsob, akým boli tieto obrazovo-zvukové záznamy získané.

V prípade iných trestných vecí obžalovanej išlo pritom o odsúdenia pre úplne totožnú trestnú činnosť ako v prejednanom prípade - krádeže peňaženiek z nákupnej tašky, resp. z ruksaku v predajniach potravín LIDL a COOP Jednota patriacich iným osobám, ktoré mali tieto pri sebe, a to pri využití ich nepozornosti pri nakupovaní. V trestnej veci pod sp. zn. 2T/8/2015 sa obžalovaná dopustila skutku dňa 05.06.2014 a mala na sebe dioptrické okuliare. V trestnej veci pod sp. zn. 3T/68/2015 sa obžalovaná dopustila skutku dňa 26.09.2014 a mala pre zmenu na hlave čiernu čiapku.

Zo správ o povesti obžalovanej vyplynulo aj to, že sa v minulosti viackrát dopustila obdobných protiprávných konaní na rôznych miestach žilinského i trenčianskeho kraja, teda vycestovala za týmto účelom mimo svojho bydliska (k tomu vid' aj priestupok proti majetku zo dňa 02.09.2020, ktorého sa dopustila v Trenčianskych Tepliciach v predajni TESCO).

Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že z oboznámených obrazovo-zvukových záznamov je jednoznačne zrejmé, že so zohľadnením postavy, chôdze, použitých prostriedkov na sťaženie opoznania, ale aj spôsobu, akým obžalovaná spáchala obdobné skutky už v minulosti, sa jedná v súvislosti s prejednaným skutkom o tú istú osobu - teda obžalovanú.

Takýto záver je navyše podporený aj skutočnosťou, že bezprostredne po spáchaní skutku z obrazovo-zvukového záznamu vyplýva, že jeho páchatelka nastúpila spolu s dvomi mužmi do osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia zelenej farby s EČ: K ktoré v inkriminovanom období „používala“ práve rodina obžalovanej.

Obranu obžalovanej napokon nepodporili ani výpovede jej dcér - svedkýň I. I. a U. I., ktoré boli rozporuplné a vzájomne sa vylučujúce. Každá z nich v konaní vypovedala, že ráno v deň spáchania skutku sama zapožičala toto osobné motorové vozidlo strýkovi R. Y.. Ich výpovede neboli súladné ani v spojitosti s výškou odmeny za zapožičanie vozidla a s termínom jeho vrátenia.

Ak ide o tvrdenie svedkyne I. I., že obžalovaná bola v deň spáchania skutku doobeda u lekárky s jej sestrou, k tomu odvolací súd uvádza, že napriek tomu bolo v časových možnostiach obžalovanej presunúť sa zo Žiliny do Dubnice nad Váhom osobným motorovým vozidlom a dopustiť sa stíhaného skutku. Vzdialenosť a dopravná dostupnosť diaľnicou medzi týmito mestami takéto konštatovanie umožňuje vysloviť.

I keď je pravdou, že medzi oboznámenými obrazovo-zvukovými záznamami je časový rozdiel cca 4,5 roka, vyššie uvedené skutočnosti preukazovali podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným spôsobom vinu obžalovanej, ktorá sa opakovane dopúšťala trestných činov s rovnakým „modus operandi“ (spôsobom vykonania), o čom nemal odvolací súd akékoľvek pochybnosti.

*** K výroku o treste ***

Pokiaľ ide o výrok o treste, tak z výrokovej časti i odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste „podstatným“ spôsobom zohľadnil posledné odsúdenie obžalovanej na podmienený trest odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/156/2017 zo dňa 10.04.2018 jednak priznaním priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., ako aj „zohľadnením“ iného skoršieho odsúdenia obžalovanej v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 4T/294/98, v prípade ktorého obžalovaná vykonávala aj nepodmienený trest odňatia slobody, ktorý ale podľa názoru súdu prvého stupňa nevedol k jej náprave.

K tomu odvolací súd uvádza však nasledovné. V čase konania verejného zasadnutia Krajského súdu v Trenčíne bolo odsúdenie obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/156/2017 zo dňa 10.04.2018 už zahladené v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zák., pretože príslušný súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie o jej neosvedčení bez toho, že by mala obžalovaná na tom vinu. Nastali preto účinky „zahladenia“ spočívajúce v tom, že sa na obžalovanú už hľadí, ako keby nebola odsúdená.

Naopak v prípade odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 4T/294/98 bol výkon zvyšku trestu odňatia slobody obžalovanej odpustený podľa článku II Rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 o amnestii, ktorého znenie je nasledovné: „Odpúšťam nevykonané tresty odňatia slobody, ktoré boli pred dňom tohto rozhodnutia právoplatne uložené vo výmere neprevyšujúcej osemnásť mesiacov, ak bol takýto trest uložený mladistvému alebo ak súd zaradil páchateľa na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, alebo nevykonané zvyšky týchto trestov odňatia slobody. Tieto tresty odpúšťam s účinkom, že sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.“. Preto aj v prípade tohto odsúdenia sa na obžalovanú hľadí, ako keby nebola odsúdená.

Z pohľadu zistení týkajúcich sa tohto posledného odsúdenia ešte súd prvého stupňa pochybil aj pri zaraďovaní obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia - § 48 ods. 2 písm. b) za bodkočiarkou Tr. zák., pretože na predchádzajúce odsúdenie sa neprihľadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Keďže i v prípade ostatných odsúdení obžalovanej uvedených v odpise registra trestov platí zákonná fikcia, že sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená, prejednávany skutok už aktuálne nemôže byť posudzovaný ako recidíva v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd z dôvodov porušenia ustanovení Trestného zákona zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste. Následne rozhodol pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom o uložení „miernejšieho“ trestu obžalovanej.

U obžalovanej odvolací súd nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností odvolací súd pri výmere trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá bola až na 2 roky.

Odvolací súd preto obžalovanej s prihliadnutím najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovanej, jej prezentovaný postoj v prejednávanej veci, ako aj jej pomery a možnosti jej nápravy, so zohľadnením vplyvu na jej rodinu a blízke osoby, uložil trest odňatia slobody na 1 rok, výkon ktorého jej podmienene odložil na 3-ročnú skúšobnú dobu. Takto uložený trest považoval odvolací súd za primeraný, zákonný, spravodlivý a aj schopný splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

V tejto súvislosti ale odvolací súd pripomína, že v skúšobnej dobe podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody bude u obžalovanej vyhodnocované najmä to, či v určenej skúšobnej dobe vedie riadny život. Porušenie podmienok uloženého trestu môže u obžalovanej totiž zákonite viesť k premene uloženého podmienene odloženého trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný.

*** K výroku o náhrade škody ***

Odvolací súd napokon nezistil nesprávnosť výroku o náhrade škody, keď súd prvého stupňa obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenej M.j škodu vo výške 150,- Eur do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Tento nárok si poškodená uplatnila v predmetnom konaní riadne a včas a bola zistená príčinná súvislosť medzi vznikom tejto škody a konaním obžalovanej. Spôsobenie škody v takejto výške bolo navyše súčasťou popisu skutku, pre ktorý bola obžalovaná uznaná vinnou.

Z vyššie rozvedených dôvodov odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste. Následne rozhodol týmto rozsudkom podľa § 322

ods. 3 Tr. por. o uložení „miernejšieho“ trestu obžalovanej. Výroky o vine a o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostali týmto zrušením nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.